

Ωδές Ψυχοάποικων*

Στο προώλιο του ψυχιατρείου

γνωριστήκαμε,
σ' ένα διάλειμμα τρέλας.
νέος εγώ θεραπευτής,
ντυμένη εσύ μαντόνα,
με μια καρτέλα ιστορικού
μια χόντρα ψυχοφράκια.
σε πήγαινα για ηλεκτροσόκ
-μήπας σ' επανεντάξω-
να γίνεις ράφτρα στο γουδή
ή πλύστρα στα καμίνια

Το τελευταίο δρομολόγιο
που πήρα σήμερα στη λάδος στάση
είχε μια ξέχασμένη ομπρέλα
σκέπασα τη στάση που δεν είχε υπόστεγο
ένα σιδερένιο καβίτια για δύο είχε
με τρύπες για να περνάει η βροχή
η ομπρέλα αυτή θα προστατεύει
τα χήνη των περαστικών από τον αθενικό ήλιο
χειμώνας είναι ακόμη
οι μέρες όμως μεγαλώνουν
θα τα πούμε τις μικρότερες νύχτες που έρχονται.

Θα κοιτάμε η μία την άλλη
και ο άνας την άλλη
και ο άλλος τον άλλο
και η άλλη τον ένα
δίχις ντροπή και δίχις φόβο
και η εξουσία
λέξη αραχνισμένη
και κλειδαμπομένη στα σεντούκια της μνήμης
θα τη βγάλουμε να πάρνει αέρα
όχι γιατί δεν θέλουμε να σκάσει η ασφυκτικά
μα για να μην ξέχασμε τους δρόμους με τις νάρκες
μην τυχών και τους διαβούμε ξανά
αυτούς που στοιβάζαν τις ορδές των προγόνων μας
και τους μισούς εαυτούς μας
σε ωρούς νεκρούζαντων

Νύχτα Γενάρη μαθητικά
πόλη που καιγεται
λουλούδι π' ανθίζει
μάτια που χαίρονται
ανταύγεις του χάνος
σκιάχτρα σκιαγέμενα
τυράννων υπάλληλοι

1976: «Ελεύθεροι οι βασανιστές!

Κανένας από τους έξι
καταδικασθέντες από στρατους
αξιωματικούς της Γενικής Ασφαλείας
για τα βασανιστήρια που έγιναν
στο σφαγείο της οδού Μπουμπούλινας
δεν κλείσθηκε στις φυλακές.
Αυτό το γεγονός
προκάλεσε την άμεση
και ιδιαίτερα έντονη αντίδραση
των κομμάτων της Αντιπολίτευσης»

Ολοι σ' αυτή τη χώρα γεννήθηκαν λεβέντες
πρόσφατοι με μάελς καρδιές που αγαπάν
όλοι καμώθηκαν με μάρμαρο και ήλιο
όλοι καμώθηκαν τίμιοι και γενναιοί.

Όλες εδώ γεννήθηκαν με τιμημένους κόλπους
όλες περήφανες καλόκαρδες μανάδες
αικούραστες εργάτριες της σπιτικής μας ευτυχίας.

Θάνατος στους ποιητές, θάνατος σ' αυτούς
που τα σκάτα κάνουν ήλιο και θάλασσα
Θάνατος στους ποιητές, θάνατος σ' αυτούς
που συντηρούν τους σχολικούς μας μύθους.

***Ψυχοάποικοι:** "παλαβοί" νεολαίοι της νήσου Χαβάζη, οι οποίοι αποκαλούνται
έτσι δια το "χόμπι" τους να βουτούν στον ωκεανό ψάχνοντας καρχαρίες ώστε να
φορέσουν στο κορμί των, το φανελάκι τους.

Εκεί που σημαδεύει ο έλεγχος
να γίνεσαι αράτος
πάνθηρας μέσα στη νύχτα.
Εκεί που χορεύει η ελευθερία
να είσαι αυτός που κελαρδά
φωτεινός μ' όλα τα χρώματα.

Στο άδειο μου πακέτο
απόνες μπήκες
Τα κλοπιάμα μ' αφήσες
και βγήκες
Και τώρα
μέσα στην παρανομία
Μας φάγει και τους δυο
η αστυνομία.
Δεν είμαστε όμως
δυο σε ένα
Κι αν θα βρουν..
Άστο σε μένα.

Τα έσπασα πάλι εχθές το βράδυ
Τι έσπασα...;
Την ψυχή μου στον τοίχο
σαν ποτήρι αδειανό που χυτά
και γίνεται κομμάτια
και θρύψαμε γεμίει παντού
που κόβουν βαθιά όποιον δεν προσέξει
και πάνω τους πατήσει.
Αυτό.
Φτάνει;

Η πικρή γεύση ερχεται απ' το τίποτα.
Το τίποτα είναι το κενό.
Το κενό είναι το σήμα κατατεθέν των
ημερών μας.
Οι μέρες μας είναι θυρωβάδεις.
Ο θύρωβος είναι τέχνη.
Η τέχνη του να ξύνει τις πληγές σου.

Η Τέχνη

Η ζωή. Ζευγαράκια γύρω αυτοκτονούν,
χωρίζονται εις τα εξ αν συνετέθησαν
και να νευρώσεις, και ποιματα-
μονοκονδύλιες,
αυτά που δεν είναι Τέχνη, αλλά είναι
κραυγή,
φιλαράκι μου,
Κραυγή.

Η Τέχνη

Η ζωή. Είναι κοινή για μένα, για σένα,
χωρίς να σε νιώθω, χωρίς να με νιώθεις,
είναι κοινή, χωρίς να ζύμε κοινά,
και ας ζύμε τόσο κοινά.
Και μου λέει για την Τέχνη,
που δε χωρά τα ποιματά μου, κι εγώ
σου λέω
πως εσένα δε σε χωράει το μωλό μου,
κι εμένα δε με χωράει η καρδιά σου
και μου μιλάς για τέχνη..

Η Τέχνη

Η Τέχνη να πάει να γαμηθεί
Εδώ μιλάμε για θάνατο.

Άντε γαμήσουν και χάσουν,
παντανίτισα φτιαγμένη στο Γαϊδ.
Θα κτενίσω τη νόκτα με κοκτάη
μολότωφ τα μαλλιά σου.

Η Τέχνη

Χορεύουν σ' ένα βελόνι
τρεις μονόχειρες χωροφράλακοι·
ανοιχτοί μας προσέμονταν δυο λάκκοι,
της καράς που τρυγούν.

Ο Συρφέτος των αρχείων
μες στα ματάκια σου ανασάινει.
Θα ζήσω λοιπόν τη ναρκωμένην
νύχτα των Εξαρχείων.

Κι όταν η μέρα ξυπνήσει
σε μια λαμπράνια της Μεθώνης
θα με δει, θα σε δει, να καυλωνείς
α! στουπί στο μεθύσιο.

«Για τα παράξενα μάτια
που το παράδοξο φως τους
μου επισημάνουν τον κίνδυνο
να αποκοινηθώ μέσα τους»

Τώσας και να 'χεις εφεύρει
τους πεθαμένους που μας κοιτάνε,
'Ησυχα θ' αποδημήσω και θά 'ναι
πρωινόν του Νοέμβρη.

Θά 'ναι στα μπαρ των Παραδείσου
νυφούλα ραντισμένη με ρύζι
η ψυχή μου· κι εκεί να σφυρίζει
θε να βρει τη δική σου.

Το φως θ' ανάψει πνοούλα,
απαλή σαν το χάδι κι η μνήμη,
και θα μοισείς διήλη νύχτα απ' ασήμι
και θα γίνεις δροσούλα.

Ο ήλιος παίρνει
Ό,τι έχω
Την χορεύει
Και για τρέχω
Πίσω τους
Και πίνω
Πίνει
Πίνω και χορεύει
Προχωρά
Και με δουλεύει
Την δουλεύω
Την προφταίνω
Κάθομαι
Και ξαποσταίνω
Ξεγλυντρά
Και μον γελάει
Της γελάω
Κι αυτή κλαίει
Και σπαίνω
και σωπάνει
Και γελάμε
Και τουσγκράμε
Και γυρνάμε
Προχωράμε
Πίσω γω
Και πίσω αυτή
Τρομαγμένη
Την κρατάω
Με κρατάει
Και γελάω
Και χορεύει
Κι όλο κλαίει
Και κοιτάζω
Και γονάπι
Πιο αρχίζει
Και οι ανθρώποι
όλα φεύγουν
και τη νύχτα
ακολουθεί
μας χωρίζει
και γελάει
κι εγώ κλαίω
αυτή κοιμάται
ισως κάποιαν να θυμάται
Τη ζωή της
Τη ζωή μου
Και τον ήλιο
Και τη μέρα
Που αρχίζει

Άντη είναι η αγάπη -

για τον άπειρο ουρανό να πετάς, ψηλά
να ξεσκίζεις διαμάς εκατό πέπλα
να παραδίνεσαι στη ζωή με την πρώτη ανάσα
να συνεχίζεις να προχωράς χωρίς ποδιά μετά
το τελευταίο βήμα, να θεωρείς τον κόσμο
σαν ένα άνερο, κι όχι έτσι,
όπως μας εμφανίζεται.

Εδώ μιλάμε για θάνατο.

Τον Ταϊτίνια Φερέρια
20 Οκτώβρη 1951

ΑΠΑΤΡΙΣ

εφημερίδα δρόμου

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 9 • ΚΡΗΤΗ, ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 2010 • ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΧΩΡΙΣ ΑΝΤΙΤΙΜΟ

Ηλιε χλωρεί αδύνατε
φότος τα ερείπα
οδήγησε την άμωτη
λύτρωση αγαποκήπη

για το Ελευθεριακό οχολειό
Paideia στη Μέριδα (Ποπανία)
αποσπάσματα από τα βιβλία
της συλλογικότητας Paideia

οελ. 19

να γίνουμε πολλοί!
να δώσουμε μάχες!

Η κοινωνία, όλοι μας
δηλαδή,
παρακολουθούμε
αποσβολωμένοι τις εξελίξεις, και
ο καθένας αρχίζει να
αναρωτιέται πώς θα
αντεπέξει σε αυτές. Η
ατιμόσφαιρα μαριάζει μπαρούτι,
όλοι μοιάζουν να περιμένουν το
μεγάλο μπαρ και να διατηρούν
προς το πάρον την ψυχραμία
τους. Η απαξίωση στο πολιτικό
σύστημα και τον καθεστωτικό
συνδικαλισμό έχει χτυπήσει
κόκκινο.

Η διάσπαση αλλά και η αδυναμία
της αριστεράς να
συνειδητοποιήσει αυτή την
κρίσιμη αγανάκτηση, χωρίς
όμως να δίνει λόγη. Τότε να
είμαστε σίγουροι ότι η λόσθια
(και οι συνέπειες τους για την
Ελλάδα) δημιουργούν συνθήκες
που έρχονται από την περιοριστική
αποικιαστική ανάγκη

που

έρχονται

πάντα

πάντα

πάντα

πάντα

πάντα

πάντα

πάντα

πάντα

Tα ντόπια μέσα μαζικής ενημέρωσης έχουν ν τε περιαλλούσαν το σύνολο της ρατσιστικής επιθέσεις των τελευταίων μηνών, όσο και τις αντιφασιστικές εκδηλώσεις που ακολούθησαν. Αντίθετα, σχεδόν κανένας δημόσιος σχολασμός δεν έχει προκύψει μέσα από όλους δύο τονιά κινητοποιήθηκαν με αφορμή αυτές τις διαδικασίες, σα συνολική αποτίμηση της πρόσφατης δράσης ενάντια στην προστάσεις των αικροδεξιών να κάνουν την παρουσία τους αιωνιή στην πόλη. Ακριβώς αυτό το κενό προσπεδεί να καλύψει το κείμενο που ακολουθεί, καταγράφοντας σκέψεις και προβληματισμούς για το πώς χειρίστηκε ο αριστερός και αντιεξουσιαστικός χώρος την επανεμάνιση τέτοιων ομάδων, οργανωμένων και μιμητών.

Αντίθετα από τους χουντικούς του «Α.Δ.Ο.Σ.» που έχουν καταφέρει με το λαϊκισμό τους να γίνουν αποδεκτοί πανελλαδικά, άρα και σε μερικά συντηρητικά κομμάτια της τοπικής κοινωνίας των Χανίων, η «Χρυσή Αυγή» εδώ και χρόνια προσπεδεί επίμονα αλλά μάταια να εμφανιστεί θεματικά στην πόλη, μόνη της ή καμουφλαρισμένη στο αικροδεξιό συνονθύλευμα της «Πατριωτικής Συμμαχίας»⁽¹⁾. Σε όλες τις απόπειρες των φασιστών να δράσουν δημόσια, η άμεση κινητοποιήση δράση ήταν που ακύρωσε τα φιλόδοξα σχέδιά τους για επίσημη παρούσα.

Οι προσπάθειές των νεοναζί συνοδεύτηκαν όλα αυτά τα χρόνια και από ανοιχτά καλέσματα σε κινητοποιήσεις και εκδηλώσεις εθνικιστικού περιεχομένου, οι οποίες βέβαια δεν έγιναν ποτέ⁽²⁾... Ακόμα και η βραχύβια φυλλάδια με τίτλο «ΕΘΝΟΤΥΠΟΣ» που ξεκίνησε την 6 περίποια χρόνια να εκδίδει με αισιοδοξία ο (ανεγκέραλος της «Χρυσής Αυγής» στα Χανιά Σταύρος Καρεφυλλάκης, δεν είχε σοβαρές προσπτικές όπως αποδείχτηκε.

Οι απανωτές αυτές αποχήτες μάλλον οδήγησαν τους φασιστές σε αλλαγή τακτικής. Η ιδέα των εγκαίνιων ενός πολιτικού γραφείου μέσα στην πόλη φαίνεται να εγκαταλείφθηκε προς το παρόν, δεδομένου ότι θα αποτελούν με σημείο αναφοράς για την επίσημη προπαγάνδα τους, αλλά και για το αντιφαστικό κίνημα.

Παράλληλα με την κρατική επιλογή για πανελλαδική ενίσχυση του αικροδεξιού παρακράτους μετά την εξέγερση του Δεκέμβρη του '08 και τη δυναμική επανεμάνιση του εθνικισμού ως μόδα πλέον απειθεύστηκε στη «ώστρη» νεολαία της χώρας, επικράτησε και στα Χανιά η τάση για ποιμητικούς τύπου δράσεις στο δρόμο, απόρριψη της οποίας και της πρόσφατες επιθέσεις. Αφού εκτός από τους αντιφαστικές, ακόμα και τα πλέον συντηρητικά κομμάτια της τοπικής κοινωνίας, τα μέσα και οι φορείς

ΑΙΓΑΙΟΝ ΤΙ ΕΙΔΕΧΕΝ

αντιδρύουν στην ιδέα ότι νεοναζί προσπαθούν να δημοσιοποιήσουν το λόγο τους στην πόλη, δε μένει παρά η εύκολη και ανέξοδη λύση των φραστάδειων⁽³⁾...

Ήδη από το μέσα του 2009, κρύουματα ρατσιστικών επιθέσεων άρχισαν να καταγράφονται ολοένα και συχνότερα στην πόλη των Χανίων αλλά και στην περιφέρεια του νομού, με χαρακτηριστική τη συντηρητική δράση των φασιστών να εξερευνεί από τις κινητοποιήσεις την καταγωγή τους... Αν και είχαν τα απαραίτητα εξεσύναρ μαζί τους⁽⁴⁾, παρέμεναν κλείσμενοι εκεί για 6 ώρες και δεν βγήκαν παρά μόνο στις 2 τη ξημερώματα και αφού είχε διαλυθεί ο κόσμος, όποτε ήρθαν στην πλατεία της Λεωνίδας και του μεγάλου Αλεξανδρού, δεν επιβεβαίωσαν την καταγωγή τους... Αν και είχαν τα απαραίτητα εξεσύναρ μαζί τους⁽⁵⁾, παρέμεναν κλείσμενοι εκεί για 6 ώρες και δεν βγήκαν παρά μόνο στις 2 τη ξημερώματα και αφού είχε διαλυθεί ο κόσμος, όποτε ήρθαν στην πλατεία της Λεωνίδας και του μεγάλου Αλεξανδρού, δεν επιβεβαίωσαν την καταγωγή τους... Αν και είχαν τα απαραίτητα εξεσύναρ μαζί τους⁽⁶⁾, παρέμεναν κλείσμενοι εκεί για 6 ώρες και δεν βγήκαν παρά μόνο στις 2 τη ξημερώματα και αφού είχε διαλυθεί ο κόσμος, όποτε ήρθαν στην πλατεία της Λεωνίδας και του μεγάλου Αλεξανδρού, δεν επιβεβαίωσαν την καταγωγή τους... Αν και είχαν τα απαραίτητα εξεσύναρ μαζί τους⁽⁷⁾, παρέμεναν κλείσμενοι εκεί για 6 ώρες και δεν βγήκαν παρά μόνο στις 2 τη ξημερώματα και αφού είχε διαλυθεί ο κόσμος, όποτε ήρθαν στην πλατεία της Λεωνίδας και του μεγάλου Αλεξανδρού, δεν επιβεβαίωσαν την καταγωγή τους... Αν και είχαν τα απαραίτητα εξεσύναρ μαζί τους⁽⁸⁾, παρέμεναν κλείσμενοι εκεί για 6 ώρες και δεν βγήκαν παρά μόνο στις 2 τη ξημερώματα και αφού είχε διαλυθεί ο κόσμος, όποτε ήρθαν στην πλατεία της Λεωνίδας και του μεγάλου Αλεξανδρού, δεν επιβεβαίωσαν την καταγωγή τους... Αν και είχαν τα απαραίτητα εξεσύναρ μαζί τους⁽⁹⁾, παρέμεναν κλείσμενοι εκεί για 6 ώρες και δεν βγήκαν παρά μόνο στις 2 τη ξημερώματα και αφού είχε διαλυθεί ο κόσμος, όποτε ήρθαν στην πλατεία της Λεωνίδας και του μεγάλου Αλεξανδρού, δεν επιβεβαίωσαν την καταγωγή τους... Αν και είχαν τα απαραίτητα εξεσύναρ μαζί τους⁽¹⁰⁾, παρέμεναν κλείσμενοι εκεί για 6 ώρες και δεν βγήκαν παρά μόνο στις 2 τη ξημερώματα και αφού είχε διαλυθεί ο κόσμος, όποτε ήρθαν στην πλατεία της Λεωνίδας και του μεγάλου Αλεξανδρού, δεν επιβεβαίωσαν την καταγωγή τους... Αν και είχαν τα απαραίτητα εξεσύναρ μαζί τους⁽¹¹⁾, παρέμεναν κλείσμενοι εκεί για 6 ώρες και δεν βγήκαν παρά μόνο στις 2 τη ξημερώματα και αφού είχε διαλυθεί ο κόσμος, όποτε ήρθαν στην πλατεία της Λεωνίδας και του μεγάλου Αλεξανδρού, δεν επιβεβαίωσαν την καταγωγή τους... Αν και είχαν τα απαραίτητα εξεσύναρ μαζί τους⁽¹²⁾, παρέμεναν κλείσμενοι εκεί για 6 ώρες και δεν βγήκαν παρά μόνο στις 2 τη ξημερώματα και αφού είχε διαλυθεί ο κόσμος, όποτε ήρθαν στην πλατεία της Λεωνίδας και του μεγάλου Αλεξανδρού, δεν επιβεβαίωσαν την καταγωγή τους... Αν και είχαν τα απαραίτητα εξεσύναρ μαζί τους⁽¹³⁾, παρέμεναν κλείσμενοι εκεί για 6 ώρες και δεν βγήκαν παρά μόνο στις 2 τη ξημερώματα και αφού είχε διαλυθεί ο κόσμος, όποτε ήρθαν στην πλατεία της Λεωνίδας και του μεγάλου Αλεξανδρού, δεν επιβεβαίωσαν την καταγωγή τους... Αν και είχαν τα απαραίτητα εξεσύναρ μαζί τους⁽¹⁴⁾, παρέμεναν κλείσμενοι εκεί για 6 ώρες και δεν βγήκαν παρά μόνο στις 2 τη ξημερώματα και αφού είχε διαλυθεί ο κόσμος, όποτε ήρθαν στην πλατεία της Λεωνίδας και του μεγάλου Αλεξανδρού, δεν επιβεβαίωσαν την καταγωγή τους... Αν και είχαν τα απαραίτητα εξεσύναρ μαζί τους⁽¹⁵⁾, παρέμεναν κλείσμενοι εκεί για 6 ώρες και δεν βγήκαν παρά μόνο στις 2 τη ξημερώματα και αφού είχε διαλυθεί ο κόσμος, όποτε ήρθαν στην πλατεία της Λεωνίδας και του μεγάλου Αλεξανδρού, δεν επιβεβαίωσαν την καταγωγή τους... Αν και είχαν τα απαραίτητα εξεσύναρ μαζί τους⁽¹⁶⁾, παρέμεναν κλείσμενοι εκεί για 6 ώρες και δεν βγήκαν παρά μόνο στις 2 τη ξημερώματα και αφού είχε διαλυθεί ο κόσμος, όποτε ήρθαν στην πλατεία της Λεωνίδας και του μεγάλου Αλεξανδρού, δεν επιβεβαίωσαν την καταγωγή τους... Αν και είχαν τα απαραίτητα εξεσύναρ μαζί τους⁽¹⁷⁾, παρέμεναν κλείσμενοι εκεί για 6 ώρες και δεν βγήκαν παρά μόνο στις 2 τη ξημερώματα και αφού είχε διαλυθεί ο κόσμος, όποτε ήρθαν στην πλατεία της Λεωνίδας και του μεγάλου Αλεξανδρού, δεν επιβεβαίωσαν την καταγωγή τους... Αν και είχαν τα απαραίτητα εξεσύναρ μαζί τους⁽¹⁸⁾, παρέμεναν κλείσμενοι εκεί για 6 ώρες και δεν βγήκαν παρά μόνο στις 2 τη ξημερώματα και αφού είχε διαλυθεί ο κόσμος, όποτε ήρθαν στην πλατεία της Λεωνίδας και του μεγάλου Αλεξανδρού, δεν επιβεβαίωσαν την καταγωγή τους... Αν και είχαν τα απαραίτητα εξεσύναρ μαζί τους⁽¹⁹⁾, παρέμεναν κλείσμενοι εκεί για 6 ώρες και δεν βγήκαν παρά μόνο στις 2 τη ξημερώματα και αφού είχε διαλυθεί ο κόσμος, όποτε ήρθαν στην πλατεία της Λεωνίδας και του μεγάλου Αλεξανδρού, δεν επιβεβαίωσαν την καταγωγή τους... Αν και είχαν τα απαραίτητα εξεσύναρ μαζί τους⁽²⁰⁾, παρέμεναν κλείσμενοι εκεί για 6 ώρες και δεν βγήκαν παρά μόνο στις 2 τη ξημερώματα και αφού είχε διαλυθεί ο κόσμος, όποτε ήρθαν στην πλατεία της Λεωνίδας και του μεγάλου Αλεξανδρού, δεν επιβεβαίωσαν την καταγωγή τους... Αν και είχαν τα απαραίτητα εξεσύναρ μαζί τους⁽²¹⁾, παρέμεναν κλείσμενοι εκεί για 6 ώρες και δεν βγήκαν παρά μόνο στις 2 τη ξημερώματα και αφού είχε διαλυθεί ο κόσμος, όποτε ήρθαν στην πλατεία της Λεωνίδας και του μεγάλου Αλεξανδρού, δεν επιβεβαίωσαν την καταγωγή τους... Αν και είχαν τα απαραίτητα εξεσύναρ μαζί τους⁽²²⁾, παρέμεναν κλείσμενοι εκεί για 6 ώρες και δεν βγήκαν παρά μόνο στις 2 τη ξημερώματα και αφού είχε διαλυθεί ο κόσμος, όποτε ήρθαν στην πλατεία της Λεωνίδας και του μεγάλου Αλεξανδρού, δεν επιβεβαίωσαν την καταγωγή τους... Αν και είχαν τα απαραίτητα εξεσύναρ μαζί τους⁽²³⁾, παρέμεναν κλείσμενοι εκεί για 6 ώρες και δεν βγήκαν παρά μόνο στις 2 τη ξημερώματα και αφού είχε διαλυθεί ο κόσμος, όποτε ήρθαν στην πλατεία της Λεωνίδας και του μεγάλου Αλεξανδρού, δεν επιβεβαίωσαν την καταγωγή τους... Αν και είχαν τα απαραίτητα εξεσύναρ μαζί τους⁽²⁴⁾, παρέμεναν κλείσμενοι εκεί για 6 ώρες και δεν βγήκαν παρά μόνο στις 2 τη ξημερώματα και αφού είχε διαλυθεί ο κόσμος, όποτε ήρθαν στην πλατεία της Λεωνίδας και του μεγάλου Αλεξανδρού, δεν επιβεβαίωσαν την καταγωγή τους... Αν και είχαν τα απαραίτητα εξεσύναρ

■ να γίνει η οργή
πράξη και συνέδημο

Tα πράγματα πλέον είναι απλά. Το μέχρι πρότινος ακλόνητο σύστημα καταρρέει πολιτικά, η καθικά και ιδεολογικά. Αδυνατεί να καλύψει πλέον, βασικές πτυχές της κοινωνίκης ζωής. Το χάσμα ανάμεσα στα αρετικά και τους καταπομένους είναι ήδη τεράστιο και όσο πάει και θα μεγαλώνει. Στην ελεύθερη πτώση του προς την ιστορική άμβολο το σύστημα συμπαρασύει μαζί του και οποιεδήποτε -αναγκαστικές- παραχωρήσεις είχε κάνει. Οχι προσωρινά, αλλά μόνιμα. Στις δικαίες, οργισμένες αντιδράσεις για τις χαμένες κατακήσεις που προέκυψαν μετά από αιματοβαμένους αγάνες δεκαετιών, απαντά με καταστολή. Αν και γνωρίζει ότι είναι αδύνατον να στηρίξει αποκλειστικά και μόνο στον φόβο, λίγο πριν το τέλος του, το κτήνος επιλέγει να δείξει το πο ανατριχιαστικό του πρόσωπο. Το πραγματικό.

Η δυνατότητες παραπλάνησης μιας κοινωνίας που είναι έτοιμη να εκραγεί, είναι αρκετά περιορισμένες. Ο πο αναμενόμενος τρόπος να εκτονωθεί η οργή, είναι το προπαθήσεις να την κατευθύνεις κάπου. Το σοχατζόπουλοι, Μαντέληδες και δοις ακολουθήσουν, δεν είναι τίποτα άλλο πέρα από αποδιοπισμάτων τράγου. Είναι οι πρώτοι που πετάχτηκαν από το πλοίο για να μην βιθιστεί. Η προσπάθεια διαχωρισμού αυτών που τόσα χρόνια, πλουτίζουν εις βάρος της κοινωνίας, στίμους και λαμένια, ηθοκύς και ανήθικους, μοιάζει να απενθύνεται σε μικρά παΐδια.

Δεν υπάρχουν τίμοι ξεουσιαστές, ένοχο είναι το συνολικά το καθεστώς και δοις το υπηρετούν. Το κενό που αφήνει πίσω του το σύστημα που καταρρέει είναι τεράστιο. Τεράστια είναι και η πρόληπτη. Ήθωα καλυφεί από την οργή που θα μετατραπεί σε συνειδηση ή θα έρθει κάπιος που αποτίσμενος μεσίσας να τάξει επιβίωση και ασφάλεια στους φτωχούς και τιμωρία σε κάποιους από τους υπαίτιους.

Η ιστορία είναι αμειλικτή, τα πιο απάνθρωπα καθεστώτα τα έχουν φτιάξει, οι μεγάλοι γέγετες – τιμωρί. Μπροστά στην επερχόμενη καταγιάδα το δίλλημα πλέον είναι ή με την βαρβαρότητα ή εναντίον της.

Αν οι απολυμένοι δεν καταλάβουν τα εργοστάσια που κλείνουν, αν οι όλες οι γειτονιές δεν γίνουν μέρη αντίστασης και αλληλοθυμίας από τον πορείας και οι συγκρούσεις δεν γίνουν το τόπος και ο χώρος απονομής κοινωνικής δικαιούντης το μέλλον προβλέπεται ζοφερό.

Αν το συλλογικό δεν αντικαταστήσει το αποτικό, η έξιγηρη την αδράνεια και η ιστότητα δεν πάρει την θέση της ιεραρχίας.

ΑΝ ΔΕΝ ΓΙΝΕΙ Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΔΗΜΟΙΟΥΡΓΙΑ

ΑΥΤΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΜΕΝΟΣ ΣΤΗΝ ΜΙΖΕΡΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ

ΤΩΡΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΠΟΤΕ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ - ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ - ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ

■ κατάληψη Ευαγγελισμού κατάληψη Πίκα

ουνέντεξη του Μάριου Ζέρβα

Sτις 11 Μάρτη, ημέρα απεργίας κατά των νέων οικονομικών μέτρων, οι συλλαμβάνεται και προφολακίζεται ο Μάριος Ζέρβας με μοναδικό στοιχείο τις μαρτυρίες των μπάτων που τον συνέλαβαν. Οι κατηγορίες που αποδόθηκαν ήταν κατασκευή, κατοχή και ρήψη μολότωφ, απόπειρα πρόληψης βαράς σκοπούμενης σωματικής βλάβης, διατάραξη κοινής ειρήνης, όλα με το επιβαρυντικό της καλύψης των χαρακτηριστικών του προσώπου (κουκούλονόμος). Παρόλο που υπήρχαν στοιχεία που τον αδύνατον πανηγυρικά (φωτογραφίες την στιγμή της σύλληψης του, αλλά και αυτόπτες μάρτυρες) παρέμεινε έγκλειστος για 43 ολόκληρες μέρες στις φυλακές Κορυδαλλού. Στις 23 Απριλίου ο Μάριος είναι επιτέλους ελεύθερος με περιοριστικούς δρόμους.

Δεν είναι ακριβώς έτσι τα πράγματα. Δεν με έβγαλαν από την φυλακή λόγω ανεπάρκειας ή ανυπόφορίας των στοιχείων, οι κατηγορίες παραφέρουν ήδη και ουσιαστικά αντί να είμαι περιορισμένος σε ένα κλειστό χώρο έχω περιορισμένους στην ζωή μου. Δεν νιώθω ακριβώς ελεύθερος με αυτήν την νέα πραγματικότητα, που παρουσιάζεται στο τημήμα καθε 1 και 16 και έχω απαγορευτην εξόδου από την χώρα. Και πόσο μάλλον αν σκεφτείς πότι είναι πραγματικός ο περιγράφεις πως νιώθεις μετά από αυτή την περιπέτειά σου και επίσης κατά πόσο πετείς στη δικαιοσύνη λειτουργείς σε συνεργασία με την αυτονομία για να τρομοκρατήσει όποιον θελήσει να διαμαρτυρηθεί;

Εχοντας συλληφθεί και εσύ με στημένες καταθέσεις από την αυτονομία, μπορείς να μεταργάψεις πως νιώθεις μετά από αυτή την περιπέτειά σου και επίσης κατά πόσο πετείς στη δικαιοσύνη λειτουργείς σε συνεργασία με την αυτονομία για να τρομοκρατήσει όποιον θελήσει να διαμαρτυρηθεί;

Ας στείξεις και τραγικές συνάμα καταστάσεις, που αποδεκίνουν τον ζετεόμενο του κράτους στο οποίο ζούμε. Πώς μπορεί να νιώθεις ένας ανθρώπος μετά από μία τέτοια περιπέτεια, που έχει ελεύθερη σε μια καταστάση, που τόσο βίαια του στέρον την ελευθερία του, τους ανθρώπους του, την καθημερινότητα του, που εκείνος έχει διαλέξει και ξαφνικά βίρεσκεται σε ένα σημείο που δεν ορίζει τίποτα. Αδιά.

Συναισθήματα που οι λέξεις μετράζουν την πραγματικότητα. Ανεξάρτητη ή όχι αυτή η δικαιοσύνη είναι εκείνη που στέλνει στην φυλακή κόσμο χωρίς να γνωρίζει τι είναι αυτό και όχι οι δρόμοι.

Ας ξεκινήσει το πάθος σε παρόμια σε σένα (τη φυλακή δηλαδή) με πλαστές κατηγορίες;

A: Πόσο εύκολο θεωρείς ότι είναι για τον κάθε πολίτη που συμμετέχει σε κινητοποιήσεις (απεργίες -διαδηλώσεις -διαμαρτυρίες) να βρεθεί σε παρόμια θέση με σένα (τη φυλακή δηλαδή) με πλαστές κατηγορίες;

A: Πόσο εύκολο θεωρείς ότι είναι για τον κάθε πολίτη που συμμετέχει σε κινητοποιήσεις (απεργίες -διαδηλώσεις -διαμαρτυρίες) να βρεθεί σε παρόμια θέση με σένα (τη φυλακή δηλαδή) με πλαστές κατηγορίες;

A: Είναι γεγονός ότι η κυβέρνηση εδώ και αρκετό διάστημα προσπαθεί μέσω της βίας που εξαπολεύεται σε κάθε διαδήλωση να τρομοκρατήσει το κόσμο ώστε να μη κατεβαίνει στο δρόμο. Μια μορφή

τρομοκρατίας ήταν και η σύλληψη σου και οι

κατηγορίες που σου επέβαλαν. Πιστεύεις ότι ο κόσμος πρέπει να μη τρομοκρατείται και να συνεχίσει να κατεβαίνει στο δρόμο. Μια μορφή

τρομοκρατίας ήταν και η σύλληψη σου και οι

κατηγορίες που σου επέβαλαν. Πιστεύεις ότι ο κόσμος πρέπει να μη τρομοκρατείται και να συνεχίσει να κατεβαίνει στο δρόμο. Μια μορφή

τρομοκρατίας ήταν και η σύλληψη σου και οι

κατηγορίες που σου επέβαλαν. Πιστεύεις ότι ο κόσμος πρέπει να μη τρομοκρατείται και να συνεχίσει να κατεβαίνει στο δρόμο. Μια μορφή

τρομοκρατίας ήταν και η σύλληψη σου και οι

κατηγορίες που σου επέβαλαν. Πιστεύεις ότι ο κόσμος πρέπει να μη τρομοκρατείται και να συνεχίσει να κατεβαίνει στο δρόμο. Μια μορφή

τρομοκρατίας ήταν και η σύλληψη σου και οι

κατηγορίες που σου επέβαλαν. Πιστεύεις ότι ο κόσμος πρέπει να μη τρομοκρατείται και να συνεχίσει να κατεβαίνει στο δρόμο. Μια μορφή

τρομοκρατίας ήταν και η σύλληψη σου και οι

κατηγορίες που σου επέβαλαν. Πιστεύεις ότι ο κόσμος πρέπει να μη τρομοκρατείται και να συνεχίσει να κατεβαίνει στο δρόμο. Μια μορφή

τρομοκρατίας ήταν και η σύλληψη σου και οι

κατηγορίες που σου επέβαλαν. Πιστεύεις ότι ο κόσμος πρέπει να μη τρομοκρατείται και να συνεχίσει να κατεβαίνει στο δρόμο. Μια μορφή

τρομοκρατίας ήταν και η σύλληψη σου και οι

κατηγορίες που σου επέβαλαν. Πιστεύεις ότι ο κόσμος πρέπει να μη τρομοκρατείται και να συνεχίσει να κατεβαίνει στο δρόμο. Μια μορφή

τρομοκρατίας ήταν και η σύλληψη σου και οι

κατηγορίες που σου επέβαλαν. Πιστεύεις ότι ο κόσμος πρέπει να μη τρομοκρατείται και να συνεχίσει να κατεβαίνει στο δρόμο. Μια μορφή

τρομοκρατίας ήταν και η σύλληψη σου και οι

κατηγορίες που σου επέβαλαν. Πιστεύεις ότι ο κόσμος πρέπει να μη τρομοκρατείται και να συνεχίσει να κατεβαίνει στο δρόμο. Μια μορφή

τρομοκρατίας ήταν και η σύλληψη σου και οι

κατηγορίες που σου επέβαλαν. Πιστεύεις ότι ο κόσμος πρέπει να μη τρομοκρατείται και να συνεχίσει να κατεβαίνει στο δ

Zanon, Αργεντινή. Το εργοστάσιο των εργατών.

Mετά από εννιά χρόνια αγώνα καταφέραμε να κερδίσουμε την οριστική απαλοτρίωση του εργοστασίου μας. Ο δρόμος που διανύσαμε οι εργάτες και οι εργάτες της Zanon δεν θα ήταν εφικτός αν δεν είχαμε προηγουμένως ζεριζώσει τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία από τη συνδικαλιστική μας εκπροσώπηση. Πρώτα, το 1998, αποκτήσαμε τη δική μας επιτροπή για να αγωνιστούμε για τους μισθούς μας, για τις συνθήκες ασφαλείας και γυμνής, ενάντια στις απολύτες, την κακομεταχείριση, τις ταπεινώσεις, κ.απλ. Κυρίως όμως αγωνιστήκαμε για να εγκαθιδρύσουμε έναν νέο τρόπο εργασίας: την άμεση δημοκρατία. Έτσι αργότερα, το 2000, δημιουργήσαμε το δικό μας συνδικάτο και το θέσμα στην υπηρεσία των εργαζομένων.

Σε αυτά τα σχέδιαν εννιά χρόνια κύλησε πολύ νέρο στο αυλακό. Εκτιμάμε την βοήθεια που λάβαμε αντά τα χρόνια αγώνα: από τις κοινότητες του Σεντενάριο, του Νεουκέν, του Πλοτέιέρ, κ.λπ. Που στα τέλη του 2001 έρχονταν με ένα πακέτο μακάρων στον καταυλισμό που κρατούσαμε για 5 μήνες, τους έγκλειστους των φυλακών που βρίσκονταν λιγότερα από το εργοστάσιο, οι οποίοι δώρισαν το συστίο τριών ημερών για να μπροστέουμε να αντισταθύμε, τις μητρές της πλατείας Μαΐου του Νεουκέν, που από την πρώτη μέρα μας υιοθέτησαν σαν παιδιά τους και μας συντροφεύουν μέχρι σήμερα, αντιστέκομεν πάλι μας, κάθε μια από τις πέντε διατάξεις, την καταστάση και τις απελέους, τους συντρόφους και τις συντρόφισες της ένωσης εργαζομένων στην εκπαίδευση του Νεουκέν (ATEN), μέχρι την αλληλεγγύη σε εθνικό και διεθνές επίπεδο, από συντρόφους που ποτέ δεν γνωρίσαμε, οι οποίοι μαθαίνοντας για τον αγώνα μας μας έστελναν οικονομική ενίσχυση για να μπροστέουμε να αντισταθύμε.

Μάθαμε ακόμα να είμαστε αλληλεγγύη με όλους τους εργάτες, δημιουργώντας ένα μονόμιτο ταμείο απεργίας. Προωθήσαμε τον συντονισμό, γιατί είναι θεμελίωδης για την νίκη των εργατικών αγώνων: από τους μεταλλωρύχους του Río Τούρμπιο, τους εργάτες στις πετρελαϊκές, στους σδιροδρόμους (...) μέχρι τα κινήματα απεργίας που επισφαλεί παράγκες τους στις καταλήψεις.

Για αυτό και παρά την τεράστια αυτή κατάκτηση, σε μία συγκυρία διεθνώς οικονομικής κρίσης οι κυβερνήσεις τους μας κυρήσαν πολέμιο με απολύτες, μισθούς διάνειας, ανέστις τιμών, κ.λπ. Τα σχολεία και τα νοσοκομεία αδειάζουν και το μοναδικό δημόσιο έργο για το οποίο μιλάνε είναι η κατασκευή φυλακών, για να κλείσουν τους νέους μας, τη στιγμή που καθημερινά πεθαίνουν δεκάδες οικογένειες όταν πάνων φωτιά οι επισφαλείς παράγκες τους στις καταλήψεις.

Από την αρχή ανοίξαμε το εργοστάσιο στην κοινότητα και υποδεχήκαμε χιλιάδες παιδιά και ενήλικες για να γνωρίσουν την εμπειρία του αγώνα μας.

Προωθήσαμε την ενότητα εργατών, μαθητών και φοιτητών, κάτι που είχε ως καρπό την συμφωνία συνεργασίας με το πανεπιστήμιο.

Πραγματοποίησαμε φεστιβάλ μουσικής, χώρις την παρουσία της αυτονομίας, με καλλιτέχνες της περιοχής και γκρουπεθνικές εμβελείας, που στάθηκαν αλληλεγγύη στον αγώνα μας.

Ο αγώνας μας είχε πάντα ως αναφορά την πάλη των τάξεων, αναγνωρίζοντας τις κυβερνήσεις, τα αφεντικά και τις συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες ως τους εχθρούς των εργαζομένων.

Αυτή η εμπειρία, που οικοδομήθηκε όλα αυτά τα χρόνια και μεγάλη υποστήριξη σε τοπικό, εθνικό και διεθνές επίπεδο, μας βοήθησε να λυγίσουμε την πολιτική θέληση της τοπικής κυβέρνησης, η οποία αναγκάστηκε να

προωθήσει και να ψηφίσει το σχέδιο νόμου για την απαλλοτρίωση.

Θεωρούμε ότι αυτή η κατάσταση που κατάφερε το σύνολο της εργατικής τάξης έχει τεράστια αξία. Οι αυτή η κυβέρνηση που σήμερα ψηφίζει για την απαλλοτρίωση της Zanon υπό εργατικό έλεγχο είναι η ίδια που δολοφόνησε την Τερέσα Ροδρίγκες*, η ίδια που κατέστειλε τις εργάτες της Zanon στα τέλη του 2001 και θέλησε να μας κάνει έξω από την εργατική μάρτυρα μέσα σε αυτοκίνηση, ενώ αποχωρούσε από μπλόκο μετά από συμφωνία με την αστυνομία.

** σ.τ.μ. Οι 30.000 δολοφονημένοι της δικτατορίας

Λίγα λόγια για την εργοστάσιο της Zanon:

Το 2001, κατά το μεγάλο οικονομικό κράχα στην Αργεντινή το εργοστάσιο κεραμικών Zanon, ένα εργοστάσιο κεραμικής στην επαρχία της Νεουκέν, κλείνει αρήνοντας τους εργάτες απλήρωτους. Οι αγανακτισμένοι εργάτες λαμβάνουν την απόφαση να προχωρήσουν στην απαλλοτρίωση του εργοστασίου χωρίς αρχική περίπτωση να πάρει καμία αντίδραση από τον βιομήχανο-ιδιοκτήτη του Luigi Zanon. Επίσημα στο αυτοδιαχειρίζομενο πλέον εργοστάσιο οι εργάτες προσπαθούν να καταστήσουν την απόφαση περί προστηρώντας την εργατική μάρτυρα μέσω συνεργασίας και επιτηρώντας την εργατική μάρτυρα μέσω συνεργασίας.

Για αυτό και παρά την τεράστια αυτή κατάκτηση, σε μία συγκυρία διεθνώς οικονομικής κρίσης κερδίζοντας την απαλλοτρίωση από την κυβέρνηση, κάτι που του δίνει πολύ μεγαλύτερη αξία, εμείς από την εργατική διαχείριση της Zanon και το συνδικάτο κεραμοποιών του Νεουκέν, είμαστε πεπισμένοι ότι ο αγώνας μας δεν έχει τελειώσει, γιατί ώπως και από την πρώτη στιγμή, θεωρούμε ότι η σωτηρία δεν είναι απομήκινα αφορά το σύνολο της εργατικής τάξης.

Οι εργάτες στην Zanon έχουν επίσης έχουν επιτύχει βαθιά λαϊκή υποστήριξη στην επαρχία της Νεουκέν δείχνοντας με πολλούς τρόπους την αφοσίωσή τους στους συνανθρώπους τους, όπως πρόσφατα με το χτίσιμο του κέντρου σημείας της στεριμένης κοινότητάς τους, δίπλα στην εργοστάσιο.

Σύντροφοι και συντρόφισες όλοι και όλες που με κάποιο τρόπο βάλατε ένα κόκκινο άμμο: ας μοιραστούμε τη χαρά αυτού του μεγάλου βήματος!

Στους συντρόφους που ακόμη κοιτούν δύσπιστοι, τρομαγμένοι ή σκεπτικοί τους καλούμε να γίνουν μέρος αυτής της ιστορίας που δεν είναι τίποτα άλλο από την συνεισφορά ενός κόκκινου άμμου, στον μετασχηματισμό της πραγματικότητας και την συνέχιση του νοέρου των 30.000* συντρόφων μας: μια κοινωνία χωρίς εκμεταλλεύσεις και εκμεταλλεύσεις που αναγκάζεται να δουλεύει για την εργατική μάρτυρα.

Η ZANON ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΟ ΛΑΟ!

«ΣΕΒΑΧ»:

πρωτοβάθμιο σωματείο
εργαζομένων
στη «FOOD-PLUS A.E.B.E.»

Το κείμενο που ακολουθεί είναι μια προστάθεια σύντομης καταγραφής της δράσης του πρωτοβάθμιου αυτού σωματείου, βάσει των εμπειριών που αποκτήθηκαν από κάποια μέλη του κατά τη διάρκεια του μικρού χρονικού διαστήματος που παρέμεινε ενεργό⁽¹⁾. Ο «ΣΕΒΑΧ» υπήρξε ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα ανεξάρτητης συνδικαλιστικής πραγματικότητας που παρέστη στην πλάτη της εργατικής τάξης.

Η ιδέα που έδωσε την πλάτη στην πρωτοβάθμια σωματείο που θα αποτελούνταν από την αγροτική πληθυσμό της Ευρώπης, ήταν η ανάγκη της να διατηρήσει την ανεξαρτησία της από την αστυνομία, την πολιτεία και την επιχειρησιακή καταστήματα. Η πρωτοβάθμια σωματείο που θα αποτελούνταν από την αγροτική πληθυσμό της Ευρώπης, ήταν η ανάγκη της να διατηρήσει την ανεξαρτησία της από την αστυνομία, την πολιτεία και την επιχειρησιακή καταστήματα.

Ο πρώτος παράγοντας που έδωσε την πλάτη στην πρωτοβάθμια σωματείο ήταν η ανάγκη της να διατηρήσει την ανεξαρτησία της από την αστυνομία, την πολιτεία και την επιχειρησιακή καταστήματα. Η πρωτοβάθμια σωματείο που θα αποτελούνταν από την αγροτική πληθυσμό της Ευρώπης, ήταν η ανάγκη της να διατηρήσει την ανεξαρτησία της από την αστυνομία, την πολιτεία και την επιχειρησιακή καταστήματα.

Ο πρώτος παράγοντας που έδωσε την πλάτη στην πρωτοβάθμια σωματείο ήταν η ανάγκη της να διατηρήσει την ανεξαρτησία της από την αστυνομία, την πολιτεία και την επιχειρησιακή καταστήματα.

Ο πρώτος παράγοντας που έδωσε την πλάτη στην πρωτοβάθμια σωματείο ήταν η ανάγκη της να διατηρήσει την ανεξαρτησία της από την αστυνομία, την πολιτεία και την επιχειρησιακή καταστήματα.

Ο πρώτος παράγοντας που έδωσε την πλάτη στην πρωτοβάθμια σωματείο ήταν η ανάγκη της να διατηρήσει την ανεξαρτησία της από την αστυνομία, την πολιτεία και την επιχειρησιακή καταστήματα.

ταξίδια
του Προμηθέα

για τον κοινωνικό ανταγωνισμό στην Ελλάδα
και το τέλος ενός «εδώ πέρα και κει πέρα»

το στρατηγικό σχέδιο ασφάλειας και οι κοινωνικοί αγώνες

Το Σάββατο 10.4.10 έξι αγωνιστές συλλαμβάνονται από τις κατασταλτικές δυνάμεις και κατηγορούνται για συμμετοχή στην ένοπλη οργάνωση "Επαναστατικός Αγώνας". Την ίδια ακριβώς μέρα, βρίσκονται υπό εξέλιξη οι διαπραγματεύσεις για τους δρόμους με τους οποίους το Ελληνικό κράτος θα "συνεργαστεί" με το ΔΝΤ και την Ε.Ε., όσον αφορά το λεγόμενο "πακέτο στήριξης". Σήγουρα δεν μιλάμε για μια ακόμη "συνομωσία" με σκοπό να "αποπραγματιστούν" οι λαϊκές μάζες από τα πραγματικά τους προβλήματα", ούτε για μια ακόμη υπόθεση "εξάρθρωσης" ένοπλης οργάνωσης. Πριν όμως προσταθούμε να δούμε ποιο ακριβώς είναι το νόημα των γεγονότων, θα ρίξουμε μια ματιά στο ευρύτερο κοινωνικό πλαίσιο μέσα στο οποίο διαδραματίζονται.

Η οικονομική κρίση

Μία από τις βασικές διαπιστώσεις της σημερινής κατάστασης στον ελλαδικό χώρο είναι αυτή της οικονομικής/κοινωνικής κρίσης. Το μέχρι πρότινος μοντέλο αφαιμάζες της εργατικής δύναμης, δεν μπορεί πλέον να εξασφαλίσει υψηλά ποσοστά κέρδους για το κεφάλαιο. Οι μισθοί, οι ασφαλιστικές εισφορές, το κόστος των συντάξεων, οι μακροχρόνιες κατακτήσεις των εργαζομένων απέναντι στα αεροντικά κ.ά., έχουν γίνει αβάσταχτα βάρη για το κεφάλαιο, καθώς ανεβάζουν το κόστος παραγωγής και ροκανίζουν το κέρδη τουν. Ταυτόχρονα, οι σχέσεις εργασίας και η δυναμη της προλεταρικής διαπραγμάτευσης στον καθορισμό της δυναμικής εργασίας-κεφαλαίου, δυσκολεύουν το τελευταίο να δρα ευελικτά και να καθορίζει ελεύθερα το ίδιο τους όρους καταστάλλευσης και αντλήσης υπεραξίας.

Κάτι τέτοιο βέβαια, δε σημαίνει ότι όλα αυτά τα χρόνια το κεφάλαιο δεν προσπαθούσε να βρει δεκδόους από αυτή την κατάσταση. Στη δημόσια και πιο έντονα στην ιδιωτική σφράγια, κατάφερε να επιβαλλεί ελαστικές μορφές εργασίας, ουσιαστική κατάργηση των κεκτημένων και γενικότερα να λειτουργεί χωρίς περιορισμούς.

Η κύρια συμβολή της εξέγερσης του 2008 είναι ότι έσπασε, από την πλευρά και με τους όρους των καταπιεσμένων, το γενικότερο πλαίσιο μέσα στο οποίο λύνονταν οι κοινωνικές συγκρόσεις μέρι τώρα. Την ώρα που το Δημοκρατικό καθεστώς προτάστηκε το δημόσιο διαλογο, την ενωμάτωση και την κοινωνική ειρήνη στην ένοπλη εξετάλλευση, που φυσικά βρίσκεται ακόμη υπό διαμόρφωση. Ενώ μέρι τώρα το λεγόμενο "κράτος πρόνοιας", διαβρωνόταν εκ των έσω και σιγά σιγά, ήρθε η ώρα να διακρηγεί η πλήρης διάλυση του, με μια ολομέτωπη επίθεση στην πλευρά κράτους-κεφαλαίου στην κοινωνία. Αυτήν την κατάσταση έρχονται να παγώνουν οι βαθές τομές/μεταρρυθμίσεις που αναγγέλλονται από την κρατική έκουντα.

Η κοινωνική κρίση και οι αγώνες

Η συστηματική κρίση ωστόσο που βιώνουμε σήμερα, δεν περιορίζεται μόνο στη σφράγια της οικονομίας, αλλά επεκτείνεται ευρύτερα σε όλο το πεδίο των κοινωνικών σχέσεων. Εδώ θα περιοριστούμε στην αναφέρουμε στην ζένηση της κοινωνικής κρίσης από την πλευρά των από κάτω. Πριν ακόμη διακρηγεί δημόσια η ανάγκη ανασυγκρότησης της Δημοκρατίας, μια ισχυρή και επερκόλητη κοινωνική μειονότητα εξεγείρεται το δεκέμβρη του 2008 και κρύστασε με τη σειρά της το πόλεμο στους κυριαρχούντας

Μέσα από τη φωτιά της εξέγερσης αλλά και όλο το επόμενο διάστημα, φάνηκε να δημιουργείται μια ευρύτερη κοινωνική δυναμική, που αρνείται να συναντείται στους όρους εκμετάλλευσης και στραγγαλισμού της ζωής.

Ερμηνείες για την υπό εξέλιξη αστυνομική επιχείρηση,

για την υπόθεση του "επαναστατικού αγώνα"

Το πρώτο κύμα των αντιστάσεων στα "νέα μέτρα" (απεργίες φλεβάρη-μάρτη του 2010), δεν κατάφερε να διαχύσει την κοινωνική αναταραχή. Η προσωρινή ανοχή ευρύτερων κομματίων στις μεταρρυθμίσεις, έκανε το Δημοκρατικό καθεστώς να πιστεύει πως ήρθε η ώρα να εξαπολύσει μιας τέτοιας έκστασης που θα αποκτήσει και πρακτικά αποτελέσματα, που συνυπολογίζονται από την κυριαρχία. Αυτή η κοινωνική μειοψηφία βρίσκεται υπό συνεχή κινητοποίηση, σημειώνεται να κατανοήσει τις ιστορικές μεταρρυθμίσεις που συνέβησαν σήμερα και ανησυχεί τις επιπτώσεις της στην πολιτική της κρατικής διοίκησης.

Ταυτόχρονα και ως συνέχεια της τακτικής που εγκαινίασε την κυριαρχία της προτίνος, που εγκαινίασε την κοινωνική μειοψηφία βρίσκεται υπό συνεχή αστυνομική επιχείρηση, που προσπαθεί να κατανοήσει τις ιστορικές μεταρρυθμίσεις που συνέβησαν σήμερα και ανησυχεί τις επιπτώσεις της στην πολιτική της κρατικής διοίκησης.

Ερμηνείες για την υπό εξέλιξη αστυνομική επιχείρηση,

για την υπόθεση του "επαναστατικού αγώνα"

Το πρώτο κύμα των αντιστάσεων στα "νέα μέτρα" (απεργίες φλεβάρη-μάρτη του 2010), δεν κατάφερε να διαχύσει την κοινωνική αναταραχή. Η προσωρινή ανοχή ευρύτερων κομματίων στις μεταρρυθμίσεις, έκανε το Δημοκρατικό καθεστώς να πιστεύει πως ήρθε η ώρα να εξαπολύσει μιας τέτοιας έκστασης που θα αποκτήσει και πρακτικά αποτελέσματα, που συνυπολογίζονται από την κυριαρχία. Αυτή η κοινωνική μειοψηφία βρίσκεται υπό συνεχή κινητοποίηση, σημειώνεται να κατανοήσει τις ιστορικές μεταρρυθμίσεις που συνέβησαν σήμερα και ανησυχεί τις επιπτώσεις της στην πολιτική της κρατικής διοίκησης.

Ταυτόχρονα και ως συνέχεια της τακτικής που εγκαινίασε την κοινωνική μειοψηφία βρίσκεται υπό συνεχή αστυνομική επιχείρηση, που προσπαθεί να κατανοήσει τις ιστορικές μεταρρυθμίσεις που συνέβησαν σήμερα και ανησυχεί τις επιπτώσεις της στην πολιτική της κρατικής διοίκησης.

Ερμηνείες για την υπό εξέλιξη αστυνομική επιχείρηση,

για την υπόθεση του "επαναστατικού αγώνα"

Το πρώτο κύμα των αντιστάσεων στα "νέα μέτρα" (απεργίες φλεβάρη-μάρτη του 2010), δεν κατάφερε να διαχύσει την κοινωνική αναταραχή. Η προσωρινή ανοχή ευρύτερων κομματίων στις μεταρρυθμίσεις, έκανε το Δημοκρατικό καθεστώς να πιστεύει πως ήρθε η ώρα να εξαπολύσει μιας τέτοιας έκστασης που θα αποκτήσει και πρακτικά αποτελέσματα, που συνυπολογίζονται από την κυριαρχία. Αυτή η κοινωνική μειοψηφία βρίσκεται υπό συνεχή κινητοποίηση, σημειώνεται να κατανοήσει τις ιστορικές μεταρρυθμίσεις που συνέβησαν σήμερα και ανησυχεί τις επιπτώσεις της στην πολιτική της κρατικής διοίκησης.

Ταυτόχρονα και ως συνέχεια της τακτικής που εγκαινίασε την κοινωνική μειοψηφία βρίσκεται υπό συνεχή αστυνομική επιχείρηση, που προσπαθεί να κατανοήσει τις ιστορικές μεταρρυθμίσεις που συνέβησαν σήμερα και ανησυχεί τις επιπτώσεις της στην πολιτική της κρατικής διοίκησης.

Ερμηνείες για την υπό εξέλιξη αστυνομική επιχείρηση,

για την υπόθεση του "επαναστατικού αγώνα"

Το πρώτο κύμα των αντιστάσεων στα "νέα μέτρα" (απεργίες φλεβάρη-μάρτη του 2010), δεν κατάφερε να διαχύσει την κοινωνική αναταραχή. Η προσωρινή ανοχή ευρύτερων κομματίων στις μεταρρυθμίσεις, έκανε το Δημοκρατικό καθεστώς να πιστεύει πως ήρθε η ώρα να εξαπολύσει μιας τέτοιας έκστασης που θα αποκτήσει και πρακτικά αποτελέσματα, που συνυπολογίζονται από την κυριαρχία. Αυτή η κοινωνική μειοψηφία βρίσκεται υπό συνεχή κινητοποίηση, σημειώνεται να κατανοήσει τις ιστορικές μεταρρυθμίσεις που συνέβησαν σήμερα και ανησυχεί τις επιπτώσεις της στην πολιτική της κρατικής διοίκησης.

Ταυτόχρονα και ως συνέχεια της τακτικής που εγκαινίασε την κοινωνική μειοψηφία βρίσκεται υπό συνεχή αστυνομική επιχείρηση, που προσπαθεί να κατανοήσει τις ιστορικές μεταρρυθμίσεις που συνέβησαν σήμερα και ανησυχεί τις επιπτώσεις της στην πολιτική της κρατικής διοίκησης.

Ερμηνείες για την υπό εξέλιξη αστυνομική επιχείρηση,

για την υπόθεση του "επαναστατικού αγώνα"

Το πρώτο κύμα των αντιστάσεων στα "νέα μέτρα" (απεργίες φλεβάρη-μάρτη του 2010), δεν κατάφερε να διαχύσει την κοινωνική αναταραχή. Η προσωρινή ανοχή ευρύτερων κομματίων στις μεταρρυθμίσεις, έκανε το Δημοκρατικό καθεστώς να πιστεύει πως ήρθε η ώρα να εξαπολύσει μιας τέτοιας έκστασης που θα αποκτήσει και πρακτικά αποτελέσματα, που συνυπολογίζονται από την κυριαρχία. Αυτή η κοινωνική μειοψηφία βρίσκεται υπό συνεχή κινητοποίηση, σημειώνεται να κατανοήσει τις ιστορικές μεταρρυθμίσεις που συνέβησαν σήμερα και ανησυχεί τις επιπτώσεις της στην πολιτική της κρατικής διοίκησης.

γράμμα του Άρη Σειρηνίδη από τις φυλακές Κορυδαλλού

Mε μια μεθοδευμένη αστυνομική, δικαστική και μυντική επιχείρηση που ξεκίνησε αμέσως μετά τη σύλληψή μου, το βράδυ της 3ης Μαΐου 2010, το κράτος, σε μια περίοδο έντασης της ταξικής σύγκρουσης, κατέρθωσε να με θέσει σε καθεστώς ομηρίας. Κινούμενη ανάμεσα στο ευτράπελο και το επιστημονικόν, η κατακενή και διασχίρηση της «υπόθεσής» μου καθιστά τη διώχη μου διπλά παραδειγματική. Αφενός, με την έννοια του «παραδειγματισμού», καθώς επιδιώκει να με παραδειγματίσει για τη σταθερή και αταλάντευτη επιλογή μου, 17 χρόνια τώρα, να βρίσκομαι στην άλλη πλευρά του οδοφράγματος, εκεί όπου ορίζει η ταξική μου θέση και συνείδηση, ενάντια στην καπιταλιστική κυριαρχία και την κρατική τρομοκρατία.

Παραδειγματική, αφετέρου, της νέας εποχής καταστολής στον καιρό του ΔΝΤ, του ολοκληρωτικού πολέμου που κεφαλαιού και κράτος έχουν κηρύξει στην κοινωνία. Παραδίλλημα με τις δομικές αδυναμίες του καπιταλιστικού συστήματος, η πρόσκαιση

οικονομική κρίση αποκαλύπτει τον επίπλαστο και συγκυριακό χαρακτήρα της ιδιαίτερης αστικής δημοκρατίας. Την ίδια στιγμή που το ΔΝΤ, η ΕΕ και ο εγχώριος εκπρόσωποι τους επιχειρούν να επιβάλλουν καθεστώς καπιταλιστικού οικονομικού ολοκληρωτισμού, την ίδια στιγμή ο μανύνας της δημοκρατίας πέφτει. Λότε ακόμα και το πο χονδροειδή σενάρια, αντάξια χροφυλακής της μεταεμψιοπολεμικής περιόδου, «δένονται» με την «αδιάσιτη έρευνα DNA» στην εργαστήρια της ΓΑΔΑ.

Δεν θα επιμεινώ στην καταφανή καταπάτηση οπουδόποτε νομικού ή άλλου προσχήματος στη διαχείριση της «υπόθεσής» μου, στο γεγονός ότι η φυλάκιση μου είχε προσαποφασιστεί σε κάποιον όροφο της κρατικής ασφαλείας. Ούτως ή άλλως δεν αναγνωρίζω καμία νομιμότητα σ' αυτό το σύστημα της εκμετάλλευσης και της καταπίσης.

■ Άρης Σειρηνίδης

Φυλακαλός, 09/06/2010

«Θα επιρέψουμε την εξόντωση του Σίρου Σεϊόιδη»

Sτο κείμενο που ακολουθεί αναφέρομαστε σε έναν κρατούμενο, που κατέχεται για ληστεία, και η νοσηλεία του οποίο αποτελούν παραδειγματική κρατικής αυθαιρεσίας, αστυνομικής βαρβαρότητας και ιατρικής αντιδιευνοτολογίας.

Θεωρούμε ότι οι ιατρικές οργανώσεις, οι κινησίες δημοκρατικών και ανθρώπινων δικαιωμάτων, πολιτικές οργανώσεις και συλλογικότητες οφείλουν τώρα να πάρουν θέση στο ζήτημα, γιατί στην αντιμετώπιση του Σίμου Σεϊόιδη (κρατούμενον και ασθενός χωρίς καμία απολύτως δικαίωμα) συμπυκνώνονται οι αποκρυπούμενες μορφές κρατικής καταστολής και υποταγής του αιτρικού λειτουργήματος στις σκοτιμοτέτες.

Ζήτημα 1: Μπορεί ένας ύποπτος να πυροβολείται εν ψυχρώ;

Ο Σίμος Σεϊόιδης, στις 3 Μαΐου 2010, υπέστη αστυνομικό έλεγχο στην περιοχή των Πετραλώνων. Οταν ευλόγως, ως φυγόδοκος, προσπάθησε να διαφύγει, πυροβολήθηκε εν ψυχρώ από αυτονομικό στο πόδι, με αποτέλεσμα η σφαίρα να διαπεράσει την κνήμη του εισερχόμενη από την πίσω πλευρά του ποδιού, εξερχόμενη από την μπροστινή και διαλύνοντας την κεντρική αρτρία. Είναι χαρακτηριστικό ότι από τη καταθέσεις των αστυνομικών που πραγματοποίησαν τη σύλληψη, εκ' ουδενί προκύπτει ότι απειλήθηκαν από τον Σεϊόιδη, αλλά υλοποίησαν την άνωθεν εντολή να πυροβολούν (στα πόδια!) δύος υπόπτους προσπαθούνταν να διαφύγουν.

Τα ερωτήματα: Από πού κι ας πώς ένας ύποπτος προκειμένου να μη διαφύγει πρέπει να πυροβολείται; Με ποιο κριτήριο η σύλληψη της σύλληψης του υπόπτου πετρερεί τη προστασία της ζώνης και της αρμέλιας καθώς ανθρώποι; Είναι δυνατόν (έστω θεωρητικά) στο δικαϊκό σύστημα αυτής της χώρας να ισχύει το τεκμήριο της αθωότητας και σε έναν ύποπτο να απονέμεται η εργασία;

Ζήτημα 2: Ως πού μπορεί να φτάσει η αστυνομική αυθαιρεσία;

Οι αστυνομικοί, λοιπόν, πυροβολούν ανάιτια τον Σίμο Σεϊόιδη και στη συνέχεια τον κακοποιούν. Όμως, δεν αρκούνται σε αυτά. Εισβάλλουν πάντοτε στη ΜΕΘ του ΚΑΤ και στη συνέχεια στον θάλαμο-κελιό που νοσηλεύεται-απαγορεύεται στην οικογένεια του, αλλά και σε αποκειμετική νοσηλεύτρια της πολεμήσεως του νοσοκομείου να του παράσχουν την αγανακτική φροντίδα τους.

Τα ερωτήματα: Είναι δυνατόν γιατροί να δέχονται να μην υπάρχει αποκλειστική νοσηλεύτρια (όπως σε όλους τους κρατούμενους ασθενείς); Δεν είναι παράλογο γιατροί να δέχονται την παρονία της φτερωτηρικής επικοινωνίας, ακόμα και την ύπαρχη τηλεφωνική επικοινωνία, σε περιπτώσεις που περιπλέκονται με την έρευνα της ΜΕΘ του Εναγγελισμού;

Τα ερωτήματα: Είναι δυνατόν γιατροί να δέχονται να μην υπάρχει αποκλειστική νοσηλεύτρια (όπως σε όλους τους κρατούμενους ασθενείς); Δεν είναι παράλογο γιατροί να δέχονται την παρονία της φτερωτηρικής επικοινωνίας, ακόμα και την ύπαρχη τηλεφωνική επικοινωνία, σε περιπτώσεις που περιπλέκονται με την έρευνα της ΜΕΘ του Εναγγελισμού να δηλωνει «δεν είμαστε εμείς αρμόδιοι για την παρονία των μερικών χώρους κράτησης»;

Απαιτούμε: Να αποσυρθούν αμέσως οι αστυνομικοί από το εσωτερικό της ΜΕΘ του Εναγγελισμού· να καταργηθεί το καθεστώς απομόνωσης του Σίμου Σεϊόιδη, ώστε να έχει κανονικό επισκεπτήριο, αποκλειστική νοσηλεύτρια, αλληλογραφία και όταν επιτρέψει ο ύδατος, ραδιόφωνο, τηλεόραση και απρόσκοπη τηλεφωνική επικοινωνία· να αποκαταστάση του ακρωτηριασμένου ποδιού να γίνει στον χρόνο της νοσηλείας του και να μη διακοπεί με μεταφορά του στη φυλακή. Εξάλλου, η κατάσταση της υγείας του και η όλη αντιμετώπιση του μέχρι τώρα από τις αρχές επιβάλλουν τη μη προφυλάσιο του και, εφόσον προκύπτουν στοιχεία σε βάρος του, την παραπομπή του σε δίκη.

Καλούμε: Τις επιπτημονικές και συνδικαλιστικές ιατρικές οργανώσεις, κάθε ευαίσθητο κοινωνικό και πολιτικό φορέα να καταγγελούν αυτό το αίσχο, που δεν εξοντώνει μόνο το Σίμο Σεϊόιδη, αλλά εννούνταν για κάποιες μέρες, ενώ οι οποίοι τελικά αφέθηκαν δύλιοι ελευθερώντας.

Δημήτρης Κέκος (πανεπιστημιακός, ΕΜΠ) *Περιπλήκης Κοροβέτσης (συγγραφέας, πρ. βουλευτής) *Νίκος Μανίς (μαρτρός, Νοσοκομείο Πεντέλης) *Γιάννης Μπανιάς (πρ. βουλευτής, μέλος Γραμματείας ΣΥΡΙΖΑ) *Ρομίνα Ξέδα (δημοσιογράφος, «Πρώτη Θέμα») *Γιάννης Πρόκοβας (γιατρός, Γενικό Κρατικό Νίκαιας) *Μιχάλης Πρωτοψάλτης (εκδότης, Βιβλιοπέλαγος) *Άλκης Ρήγος (πανεπιστημιακός, Πάντειο) *Τιώρης Ρούσης (πανεπιστημιακός, Πάντειο) *Δημήτρης Σαραφιανός (δικηγόρος) *Γιώργος Σταματόπουλος (δημοσιογράφος, «Ελεύθεροποίηση»)*

καταγγελία Ομοσπονδίας Ενώσεων Νοσοκομειακών Γιατρών Ελλάδας για Σεϊόιδη

Αθήνα, 28 Μαΐου 2010
ΨΗΦΙΣΜΑ της ΟΕΝΓΕ για τις συνθήκες νοσηλείας του Σίμου Σεϊόιδη

Δικαιούμονς και «Προστασίαν της Μονάδας»; Τελικά, ιατρική είναι απλώς η εκτέλεση πράξεων και η χορήγηση φαρμάκων ή η οργάνωση της πλήρους αποκλειστικής νοσηλεύτριας του ασθενούς. Υπάρχει γιατρός που να σέβεται το πτυχίο του και τον όρκο του, ο οποίος να πιστεύει ότι η απομόνωση, ο προτλακισμός και η παρουσία ένωνταν από τον Σίμο Σεϊόιδη. Δεν υπάρχει κάποιος θεραπευτικό πάνω από τον ασθενή αφίσων ανεπηρέαστη τη θεραπεία του; Τελικά, υπάρχει «ιατρικός ανθρωπισμός» ή όλα στην εποχή μας υπαρχούν ανεπηρέαστη κατηγορία που προτιμούν την επιχείρηση της παραπομπής τους στην παρούσα θεραπεία;

■ Η ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΟΕΝΓΕ

Σαν Χονάν Κοπάλα – μια «Λωρίδα της Γάζας» στο Μεξικό

Tο μεσημέρι της 27ης Απριλίου ένα καραβάνι αλληλεγγύης προσπάθησε να εισέλθει στην Σαν Χονάν Κοπάλα και να παραδώσει πάνω από 30 τόνους ανθρωπιστική βοήθεια, καθώς η περιφερειακή και ομοσπονδιακή κυβερνηση σε συνεργασία με την Ισραήλ απέλαβε το Μεξικό. Στο καραβάνι συμμετείχαν άτομα από τη Λαϊκή Ιατρική του Μεξικού και την Οργάνωση Ανθρωπιστικής Διεύθυνσης VOCAL, την οργάνωση ανθρωπιστικής παραπομπής που συμμετείχε στην επίθεση με σφράγιδα της Οργάνωσης Διεύθυνσης Ηγετών Κομμάτων της Φινλανδίας, την οποία ήταν μέλος της της Κοινότητας της Οργάνωσης Διεύθυνσης Ηγετών Κομμάτων της Οργάνωσης Διεύθυνσης Ηγετών